

Fent lloc dins meu

Un relat de: [RATUIX](#)

FENT LLOC DINS MEU...

El rebost de la cuina ara és més buit. He renunciat a comprar els paquets de pistatxos al "súper", que a tu t'agradaven tant. Perquè un dia em vaig veure plorant a la cua de la caixa, a punt de pagar aquell paquet de fruits secs i em vaig adonar que els havia agafat per tu. I tu no hi eres.

Les tassetes de cafè, el teu vici aromàtic, que sempre eren descuidadament damunt la taula i el marbre de la cuina, van anar a parar al contenidor d'escombraries. De cap, totes en una bossa, sense clemència per elles. Les fulles d'afaitar del potet del lavabo també van desaparèixer. Les que feies servir per tu i les que varem comprar més suaus per rasurats més íntims i a duo.

El teu barnús on em vaig refugiar tants cops, on m'emboïllava quan et trobava a faltar, es va convertir en un festí de retalls escampats, quan vaig agafar les tisores una tarda...

I finalment, el teu raspall de les dents, va anar a parar al mar. Disparat. Diana segura. Vaig traïr els meus principis ecològics, si. Però llençar aquell petit objecte va deixar dins meu molt més espai que no em pensava. Ara a casa, hi ha més lloc. Les petites coses no hi son.

I jo em sento preparada per caminar més lleugera.